

Posudek vedoucího magisterské diplomové práce

Studentka:

Bc. Daniela Šantová

Magisterská diplomová práce:

Analýza mutačního stavu IgVh genu u pacientů s chronickou lymfatickou leukémií

Daniela Šantová pracovala na své magisterské diplomové práci v Laboratoři molekulární biologie a genetiky Nemocnice České Budějovice, a.s. Její práce byla jednoznačně orientována na „ostrou“ diagnostiku skutečných pacientů s CLL – velký důraz byl tedy kladen na přesně provedenou diagnostiku v co nejkratším časovém období, to všechno podtrženo „vzácností“ materiálu – často pracovala se vzorky kostní dřene, kdy se z objemu max. 2 ml musela provést molekulárně-genetická i cytogenetická (kultivační) vyšetření.

CLL je v současnosti z hlediska diagnostického i léčebného v popředí zájmu onkohematologů. Hledání vhodných prognostických markerů a rozlišení typů choroby vedlo v posledních letech k definici řady typických cytogenetických nálezů, hladiny proteiny ZAP-70 a hlavně mutačního stavu IgVH genu.

Studentka hledala dlouhodobě možnosti stáží v naší laboratoři, proto jsem příliš neváhal, když jsem hledal diplomanta k práci v této oblasti. Práce v klinické laboratoři je – jak jsem již řekl - specifická svou náročností a nároky na přesnost a bezchybnost prováděných experimentů.

Daniela v krátké době výborně zvládla všechny používané metody a zapojila se do hledání optimálního protokolu zejména vzhledem k již zmíněné vzácnosti vzorku, rychlosti stanovení a – přiznejme si to – ceny vyšetření. Už krátce po zapracování prováděla veškerou diagnostiku zcela samostatně, plně „zapadla“ do kolektivu zaměstnanců i do pracovních návyků – zejména zdvojených kontrol hodnocení sekvenogramů a interpretací.

Své povinnosti si plnila perfektně a velice zodpovědně – stejně tak jako jsem o ní nevěděl, když se vše dařilo, tak neváhala okamžitě upozornit a konzultovat jakoukoliv odchylku od standardního průběhu protokolu. Navíc nemohu nezmínit její vyjímečnou vlastnost, kterou mě dodnes nepřestala ohromovat – a to její mlčenlivost. Nebýt jejího typicky ženského fenotypu, možná bych zapochyboval o sestavě pohlavních chromozómů. O mé spokojenosti jistě nejlépe vypovídá fakt, že je již dva měsíce zaměstnancem nemocnice.

I proto si myslím, že je škoda, že konečné vyznění práce, obsahově velice kvalitní, trochu srazila nedůslednost při její psané podobě a dodržení předepsaných požadavků. Nicméně na tuto práci dále navážeme – ještě stále nemáme validní klinická data, a ačkoliv je svým rozsahem jedna z největších, hodnocení síly prognostických markerů bude třeba provést min. v rámci České republiky nebo širšího regionu.

Ondřej Scheinost, vedoucí práce